

Nota de premsa

29 de novembre del 2007

Phelps analitza els problemes estructurals de l'economia europea

El Premi Nobel d'Economia contribueix al debat del repte del talent al Summit d'Andorra

Andorra la Vella.- En paraules d'Edmund Phelps, Premi Nobel d'Economia de 2006, Europa necessita un canvi d'actitud dels governs, dels treballadors i de les empreses si vol recuperar el terreny que està perdent davant els seus competidors en el marc de l'economia global.

En una conferència contundent que va pronunciar dijous a la cimera The Future of Europe Summit a Andorra, Phelps va destacar un seguit de factors tant macroeconòmics com socials i d'actitud que han de canviar si Europa ha de millorar els índexs de productivitat i competir amb èxit en els mercats cada vegada més competitius.

“Si Europa ha d'esdevenir una economia de lideratge, d'innovació i de dinamisme, hauran de canviar moltes coses; hi ha molts factors que han estat frenant Europa”, va afirmar Phelps, titular de la càtedra McVickar d'economia política de la Universitat de Columbia, Nova York.

Molts dels problemes són d'arrel. Phelps va comentar que la tradició del “solidarisme”, que té el seu origen a l'antiga Roma i que va inspirar el creixement dels sindicats, entorpeix l'emprenedoria. De la mateixa manera, les patronals “actuen contra els de fora” i “provoquen incertesa”, tot introduint “un desig d'ordre i de consens que acaba necessitant una unanimitat virtual entre les parts a favor del canvi”.

Aquesta tradició ha implicat que “els europeus han menystingut l'especulació i han considerat que la política econòmica més racional és la coordinació entre les empreses i l'estat; però quan les empreses col·laboren massa estretament amb l'estat, això va en detriment del dinamisme.”

“Gràcies a nombroses lleis laborals, el poder dels treballadors és potencialment capaç de crear molts problemes a les empreses, sobretot a les empreses joves i fràgils; hi ha massa protecció dels llocs de treball.” Segons Phelps, un altre àmbit problemàtic és el sector financer, que encara “no sap prou com ajudar i assessorar l'emprenedor que comença.” No hi ha prou “àngels inversors” ni empreses de capital risc actives, alhora que la banca es basa en les relacions i és “inhòspita” per als de fora.

A nivell micro, Phelps va citar com a exemple el fet que una empresa de nova creació a Itàlia necessita 21 permisos per instal·lar-se en aquest país. Mentrestant, l'empresariat europeu no “està a l'alçada dels barems mundials”.

“A Europa sembla imperar el costum de tenir la màniga ampla amb els empresaris. Els consells de direcció no els qüestionen prou, les empreses són clubs basats en els contactes, i per tant no hi ha un esperit ferm de dinamisme a les empreses en benefici dels accionistes.”

També hi ha factors macro que frenaran els intents d'Europa de refer-se. Segons les tendències demogràfiques, entre la dècada de 2020 i la dècada de 2030 caldrà més pressió fiscal, la qual cosa tindrà un impacte negatiu en els beneficis i en les inversions. L'entorn global també pot anar contra Europa a mesura que augmentin els tipus d'interès i els mercats crediticis canviïn el preu del risc a causa de la crisi financera actual.

Molts països europeus han endegat un seguit de reformes i miren d'alleugerir la pressió sobre les empreses. Però Phelps adverteix que amb això no n'hi haurà prou per impulsar les economies.

“No és tan senzill. No hi ha cap recepta màgica per potenciar el dinamisme, ni tan sols amb un canvi radical de tota l'estructura institucional.”

“No crec que reduir les prestacions socials comporti una reactivació d'un dinamisme econòmic que permeti una innovació espontània. És un gran salt; cal tot un ventall de canvis abans que les economies continentals assoleixin un alt nivell de dinamisme.”

Hi ha lloc per a l'optimisme? Phelps va assenyalar que el sector empresarial europeu intenta obrir camí tot reformant-se, sense gaudir necessàriament del suport governamental. Això es deu en part a l'augment de la titularitat accionarial estrangera.

Europa té l'oportunitat de beneficiar-se de la millora recent de la productivitat als EUA, al Canadà, a Irlanda, a Corea del Sud i a d'altres països en els darrers 12 anys, tal com Europa va fer als anys 50.

“Europa té una oportunitat magnífica d'agafar la fruita madura que té al seu abast, és a dir, de fer ús de la tecnologia disponible.”

Però és una ingenuïtat pensar que amb això n'hi haurà prou per recuperar el dinamisme.”

Més informació a:

www.europesummit.org

www.lunchoverip.com - Resums oficinosos de les sessions del ponent Bruno Giussani